Ч. 145 Второк 2 липня (15 липня) 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані

Рукописи звертають ся лиш на окремо жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ — 90
Поодиноке число 6 с

Сойм краєвий.

(14-те і 15-те засідане 1-ої сесиї.)

В дальшім ході четвергового засіданя, по промові референта посла Козловского, принято всі рубрики шкільного буджету. Учительска семинария в Бялій викликала довшу дискусию при X. рубрици, де був загально висказаний зазив до правительства о заснованє кілька нових семинарий. Посол Стояловский порушив справу Бялої, і заявив, що краєве правительство і шкільна рада краєва стали скомпромітовані в тій справі міністром просьвіти. П. Намістник ґраф Пініньский відпер рішучо сей вискаь, а по поновній промові пос. Стояловского заявив, що справа находить ся у фазі переговорів, тому на неточні а подекуди ложні донесеня ріжних дневників не може дати близших пояснень. В тій справі забирали ще голось пп. Станіньский, Сколишевский, Крамарчик, Ценьский і Ротер Вкінци референт посол Козловский згодив ся на додаткову поправку: В першій лінії має заснуватись семинаря в Бялій, і Сойм ухвалив цілу рубрику, разом з тою резолюциєю. — По ухваленю постiйної субвенциї для заведеня глухонімих у Львові в сумі 2.500 К. річно, прийшла під дискусию справа „Просьвіти".

Посол Целецкий виступає з обвиненями на „Просьвіту", закидуючи їй, що она є головним мотором всенародної аґітациї против Поляків. Властиво належало би зовсім відказати субвенциї такому товариству, але бесідник не ставить на разі жадного внесеня в тім згляді. Хоче лише своїм остереженем звернути увагу польского загалу на те, що довкола него діє ся

Пос. Могильницкий виступив в обороні „Просьвіти" і відпирав закиди п. Целецкого. Відтак на доказ культурної і просьвітної праці „Просьвіти" розказав єї історию від повстаня до тепер.

По двогодиннім (від 11-ої до 1 і в ночи) промовлюваню д-ра Могильницкого, о год. 1-ій в ночи засідане замкнено тим, що п. Могильницкий в пятницю мав скінчити свою промову.

В пятницю відкрито засідане о год. $10\frac{1}{2}$ перед полуднем. На порядку дневнім того засіданя стояло:

1. Справоздане Виділу краєвого о уділеню обшарови двірскому в Сурохові концесиї до побираня митничих оплат від моста на ріці Склї.

2. Вибір одного члена Виділу краєвого з цілого сойму.

3. Справоздане комісиї банкової о справозданю Виділу краєвого в предметі галицкої Каси щадничої і відвисшеня ґаранциї краю за вкладки.

4. Справоздане комісиї шкільної о предложеню Виділу краєвого в справі підвисшеня плат учителів народних шкіл.

5. Справоздане комісиї господарства краєвого з предложеня Виділу краєвого о будівлях водних і меліорацийних.

6. Продовжене розправи над справозданем комісиї буджетової о прелімінари краєвого буджету на рік 1902.

7. Справоздане комісиї буджетової о предложеню Виділу краєвого в справі петициї Товариства дешевих мешкань для католицких робітників в Кракові, взглядом уділеня ґаранциї краю для позички 40.000 корон, маючої ся затягнути на гіпотеку реальности під ч. к. 11 в Кроводжи.

8. Справоздане комісиї зелізничої в предметі петициї консорциї, старающої ся о доведене до цїли будови зелізниці Львів-Підгайцї.

9. Справоздане комісиї господарства краєвого о предложеню Виділу краєвого з чинности коло піднесеня молочарства в краю.

10. Справоздане комісиї буджетової о предложеню Виділу краєвого в справі субвенциї на будову приюта для учительок, не могучих працювати, або потребуючих хвилевої захорони.

11. Справоздане комісиї сільної о чинностях Виділу краєвого з обсягу краєвої продажи соли і о внеску пп. Мойси і Залеского в сільних справах.

12 Справоздане комісиї адміністрацийної о предложеню Виділу краєвого в справі призволеня Репрезентациї повітовій в Величцї на поруки повіту для позички 500.000 корон, маючого ся затягнути повітовою касою щадничою.

13. Справоздане комісиї водної з 8 і 9 точки внеску посла Козловского в справі утвореня гидротехнічного виділу і розширеня будинків львівскої школи.

14. Справоздане комісиї буджетової о справозданя Виділу краєвого в справі петициї гро.

---

10)

ФОМА ҐОРДЄЕВ.

(З російского — Максима Горкого.)

(Дальше.)

— Фома Іґнатїчу! — чув він повний докору голос Єфима. — Ти трохи за много сіпнув ся.... було би вистарчило й пятьдесять пудів! Але то на що! Уважай, щоби менї з тобою не дістало ся по плечах за то....

— Лиши то менї! — коротко сказав Фома.

— Та менї що до того? Я можу й мовчати.... але що ти ще молодий, а менї сказано: „Уважай на него!" — то за недогляд може менї дістати ся в рило....

— Я вже сам скажу вітцеви.... мовчи! — сказав Фома.

— Алеж Бог з тобою.... таже ти тут паном....

— Отжеж лиши се....

— Я преціньь, Фома Іґнатїчу, ради тебе говорю... тому що ти молодий.... і ще недосьвідчений....

— Відчепи ся, кажу, Єфиме!....

Єфим зітхнув і замовчав. А Фома дивив ся на женщину і думав:

— От якби таку менї привели на продаж....

Серце єму билось скоро. Хотяй був ще фізично чистий, він знав вже з розговорів тайну інтимних відносин мужчини до женщини. Він знав їх під грубими і поганими назвами, назви ті взбуджували в нім немилу, палячу цікавість і встид, єго уява безустанно працювала, але все таки він не міг представити собі всего того в образах понятних єму. І в души він не вірив, щоби відносини ті були дїйстно так прості і грубі, як о них оповідано. Колиж, сьміючись з него, єго упевнювали, що они суть такими, і иними не можуть бути, він глуповато і якби заклопотаний усьміхав ся, но все таки думав, що не для всіх людий відносини з женщинами мусять бути в такій встидливій формі, і що правдоподібно єсть щось більше чистого, а менше грубого і чоловіка ображаючого.

Тепер, коли подивляв чорнооку робітницю, Фома виразно відчував якийсь грубий потяг до неї, і єму було стидно і страшно чогось. А Єфим, стоячи коло него, поучаючо говорив до него:

— Ти тепер так дивиш ся на бабу, що я не можу мовчати... Ти єї не знаєш, але що она до тебе поморгує, то ти при своїй молодости і своїм характері такого можеш наробити, що ми звідси ще пішки берегом домів підемо.... та ще добре буде, як нам хоч штани цілі останут ся....

— Що ти хочеш? — спитав Фома, почервонївшись з заклопотаня.

— Нічого не хочу.... Але тобі.... треба мене слухати.... В справах з женщинами я вповні можу бути твоїм учителем.... З бабою треба дуже просто поступати: дати їй фляшку горівки, щонебудь закусити, відтак дві мірки пива поставити, а вкінци.... грішми двугривенника дати. За ту ціну она тобі всю свою любов окаже як не мож лучше....

— Все те брехня.... — тихо сказав Фома.

— Я брешу? Як можу я брехати, коли всю ту політику я може зі сто разів переводив? Як хочеш, то поручи менї з нею порозуміти ся.... як? Я тобі сейчас з нею знакомство навяжу....

— Добре.... — відповів Фома, чуючи, що єму тяжко віддихати і що тисне єго за горло.

— Отже.... вечером я єї приведу....

З вдоволенем усьміхнувшись в лице Фоми, Єфим пішов.

Аж до самого вечера Фома ходив як отуманений, не замічаючи чолобитних і піддобрюючих ся поглядів, з якими дивились на него мужики, настроєні урядником. Єму було тужно, він чув себе винним перед кимсь, і всім, хто звертав ся до него, відповідав покірно і дружно, якби оправдував ся....

Вечером робітники частию пішли, частию зібравшись на березї при великім, яркім огни — стали варити собі вечерю. В тишині вечера плавали уривки їх бесід. Відблеск огню падав на ріку червоними і жовтими пятнами, они дрожали на спокійній воді і на шибах вікон каюти парохода, де сидів Фома, забившись в кут на диван, обитий цератою, — він ждав.

На столі перед ним стояло кілька фляшок горівки і пива, тарелї з хлібом і з закускою. Він заслонив вікна і не засьвітив сьвітла; слабий блеск огню, проникаючи через занавісу, спочив на столі, фляшках і стінї, та дрожав, стаючи раз яснійшим, раз блїдшим. На пароходї і суднах було тихо; тілько з берега доносились неясні звуки бесіди, а ріка ледви чутно плескалась о боки парохода.... Фомі здавалось, якби в темнотї коло него

мади Закопане о ґаранцию краю для позички 400.000 кор. на інвестиції.

15. Справоздане комісиї промислової о справозданю Видїлу краевого з чинностий в обсягу краевого промислу (краєві школи фахові і варстати інструкцийні).

16. Справоздане господарства краевого о внеску посла Козловского в предметї охорони краєвих інтересів при змінї цлової тарифи і відновленю торговельних трактатів.

17. Справоздане комісиї дороговоі з петициї громади Надбжезе в справі митничої концесиї. уділеної тій громадї соймовою ухвалою з дня 17 червня 1901.

Дальший хід послїдного соймового засїданя подамо завтра.

Новинки.

Львів дня 12 го липня 1902

— **Ц. к. краєва Дирекция скарбу** оповіщує: Подає ся сим до загальної відомости, що по мисли артикулів IV до XI закона з дня 25 жовтня 1896, ч. 220 в. з. д. і розпорядженя ц. к. Міністерства скарбу з дня 11 червня 1902, ч. 36270, належать ся в роцї 1902 слїдуючі опусти в безпосередних податках: а) в податку ґрунтовім опуст 15%, б) в податку домовім з виїмком податку 5% від доходу з будинків увільнених від чиншового податку, опуст $12^1/_2$%. Загальна сума загального податку заробкового знижає ся на рік 1902 до тої самої квоти як в роках попередних т. е. до квоти 34,923.952 К. Податок заробковий від підприємств обовязаних до публичного складаня рахунків вичислених в § 100 уст. 1 і 5 покликаного висше закона, буде на рік 1902 приписувати ся і побирати замість $10^1/_2$% тілько в квотї 10%. Опусти під а) і б) будуть обчисленї тілько від державної належитости податкової з виключенєм додатків автономічних і зістануть в ц. к. Урядах податкових записані в книжочки податкові, взглядно в накази заплати на ті податки. Коли записане се буде могло наступити подасть кождий ц. к. Уряд податковий в своїм часї окремими оповіщенями до загальної відомости.

— **500-лїтні роковини** великої битви під Ґрунвальдом, в котрій король польский Володислав Ягайло разом з братом своїм вел. князем литовским Витовтом на чолї польских, литовских і руских войск цїлковито розбили нїмецких Хрестоносцїв — обходжено вчера у Львові і в деяких провінциональних містах дуже торжественно і велична. У Львові о год. 6-ій зрана відограла „Музика народова" (давнїйше „Гармонїя") зорю; о годинї 10-тій відбуло ся богослуженє в лат. катедрі; рівночасно відправило ся богослуженє в катедрі вірменьскій і в біжници при Жовківскій улици; о годинї 12 в полудне був відчит дра А. Чоловского в міскім театрі; о год. $3^1/_2$ по пол. відчити по дїльницях міста, а о год. $7^1/_2$ веч. урочиста вистава в театрі.

— **Перский шах** виїхав оногди з Карльсбаду до Остенди надзвичайним поїздом. Поїзд складав ся з двох сальонових возів, реставрацийного воза і кількох звичайних і їхав до Остенди 48 годин, бо як звістно — шах не зносить скорої їзди. В карльсбадскім кредитовім заведеню шах мав отворене конто на 3,000.000 К, але з того взяв лише 750.000К на покрите всїх видатків та на удержанє своє і двора.

— **Нещаслива пригода.** Дня 2 липня около 10. год. рано утонув ся в Черемоши в окрузї громади Залуче сплавник Михайло Ільчук із Слобідки горішної повіта косівского внаслїдок неосторожности у воду під дарабу.

— **Самоубийство в тифі.** Дня 3 липня рано знайшов селянин Михайло Матюк в Гороходинї в своїй керници труп тамошної 29-лїтної молодиці Марії Ружило. Переведене на місци доходженє судове і секция тїла показали, що погибша хорувала на тиф і в горячцї о год. 11 в ночи дня 2 с. м. вибігла з хати так, що нїхто того не видїв і скочила до керницї, де утонила ся.

— **В Гаях старобрідских** украли невислїджені доси злодії господареви Климови Мартинюкови з незамкненої стайнї 1 каштановату кобилу, 5-лїтну підкована на передні ноги, вартости 100К. 1 кований віз вартости 80 К, 1 кожух вартости 20 К, а Павлови Мартинюкови 1 валаха карого 10-лїтного, трохи на ліву ногу кулявого вартости 60 К. Ц. к. староство в Бродах дало знати другим староствам і зарядило через них як і через жандармерию і роспиську поліцаю в Радивилові слїдство за злочинцями.

— **Підпаленє задля визиску.** Дня 8 липня згоріли в Олешичах старих пов. ниського дві стодоли Івана Сопля і Андрія Сопля вартости 240 і 480 К. Стодоли ті були обезпечені від огню в краківскім товаристві асекурацийнім на суму по 800 корон. Підозріне впало на Петра Сопля, що він з намови пошкодованих підпалив шопи, щоби тим способом вимискати від товариства асекурацийного відшкодованя. Палія арештовано.

— **Брат брата підпалив.** У Висіцку нижнім, повіта турчаньского, вибух дня 2 с. м. огонь у Федуня Кречковского і згоріли всї будинки разом зі всїма знарядами господарскими, всїлякою знадобою і 300 кор. готівкою. Загальна шкода 1300 кор. Відтак згоріли всї будинки Василя Височаньского вартости 2000 кор., загорода Стефана Височаньского в цїлим добутком і готівкою 400 кор., а цїла шкода 1600 кор. Федуньо Кречковский скочив до горіючого дому за грішми, котрих не виратував, а сам попік ся так, що в 15 годин помер. Огонь підложив Филип Кречковский, рідний брат Федуня, котрий свою пайку майна пропив а відтак процесував ся з братом о ґрунт. Вже перед трома роками хотів він підпалити брата, але тодї его при тім зловлено, огонь придушено а цїлу справу затаєно. Филип під назвою Гриня Бойка з Висіцка нижного непокоїв цїлу охрестність.

— **Огнї.** В ночи з д 10 на 11 липня с. р. вибух огонь, з незвістної доси причини, на бувшім ставищу в Підволочиских. В шопі, котра згоріла, згорів також і пастух з Дорофіївки, лїт 17, і 17 штук худоби, так, що ледви остали ся слїди. — Дня 29 червня с. р. о 3 годинї по полудни, вибух огонь в шопі Івана Крутохвоста в Рожнові, повіта снятиньского,

---

хтось причаїв ся і підслухує, підглядає за ним.... Тепер хтось іде по ступнях до суден.... іде скоро і тяжкими кроками, — дошки ступенїв голосно і злїстно бють ся о воду.... Фома чує глухий сьміх капітана і его понижений голос. Єфим стоїть перед дверми каюти і говорить тихо, але переконуючо, якби когось поучував.... Фомі нараз захотїлось крикнути:

— Не треба!

І він вже встав з дивана — але в тій хвили двері каюти отворились, стать високої женщини станула на порозі і легко замкнувши за собою двері, не голосно промовила:

— Ах мамунцю, як ту темно!... Єсть тут хто живий?

— Єсть.... — тихо відповів Фома.

— Ну, то здорові були....

І женщина осторожно поступила наперед.

— Сейчас.... запалю сьвітло.... — уриваним голосом почав Фома і опустившись на диван, знов запхав ся в кут.

— Нїчого не шкодить.... як хто привик, то і в темноті все видко....

— Сідайте, — сказав Фома.

— Сядемо....

Она сїла на диван о два кроки від него. Фома бачив блеск єї очий, бачив усьмішку на єї повних устах. Єму здавалось, що она усьміхає ся не так, як перед тим усьміхалась, а якось инакше — жалїбно, якось не весело. Та усьмішка додала єму відваги, єму стало лекше віддихати на вид тих очий, котрі стрінувшись з его очима, нараз спустились. Однак він не знав, о чім єму говорити з тою женщиною і які дві минути мовчали они обоє, — було се тяжке, немиле мовчане.... Она заговорила перша:

— Ви самі пудите ся, неправдаж?

— Ая, — відповів Фома.

— А подобають ся вам наші околицї? — півголосом запитала женщина.

— Гарно тут.... ліса єсть много....

— І знов они замовкли.

— Ріка може красша нїж Волга, — з напруженєм сказав Фома.

— Я була також на Волзї.

— Де?

— В Симбірску....

— В Симбірску.... якби відгомоном повторив Фома, чуючи, що він знов не єсть в змозі промовити слова. Але она правдоподібно понявши, з ким має до дїла, нагле визиваючим шепотом спитала его:

— Щож ти господар, і не угощаєш мене?

— Правда! — схаменув ся Фома. — В самім дїлї.... ах, який я! Алеж прошу, ходїть до стола....

Він рушив ся на помацки, ударив о стіл, взяв в руки то одну, то другу фляшку і знов поставив їх на місци, сьміючись притім як би щось завинив і заклопотаний. А она підійшла до него, і станула коло него, з усьмішкою дивлячись в лице єму і на его дрожачі руки.

— Ти встидаєш ся? — нараз шепнула она.

Він чув єї віддих на своїм лици і так само тихо відповів:

— Так....

Тодї она положила руки свої на его плечі і легко притягнула его до своєї груди, говорячи до него. успокоюючим шепотом.

— То нїчого, не встидай ся.... прецінь инакше не може бути.... мій ти красний голубчику.... який ти молоденький, як менї тебе жаль!...

І він мав охоту, плакати при єї шепотах, серце єму завмирало в солодкій тузї; сильно притулившись головою до єї груди, він стиснув єї руками, говорячи їй якісь невиразні і єму самому незнані слова....

— — — — — — — — — — — — — — — —

— Іди! — глухо сказав Фома, глядячи на стїну широко отвертими очима.

Поцїлувавши его в лице, она послушно встала і вийшла з каюти сказавши єму на прощанє:

— Будь здоров....

Фомі було дуже встидно при нїй, але скоро лиш она щезла за дверми, він скочив і сїв на диван:

Відтак встав, хитаючись на ногах і сейчас обхопило его чувство утрати чогось дуже цїнного, але такого, чого присутности він як би не замічав в собі аж до хвилї утрати.... Однак сейчас обявилось в нім нове, самосьвідоме чувство мужчини. чувство гордости. Оно поглотило встид, а на місце встиду повстав жаль за женщиною, котра сама пішла серед темної маєвої ночи не знати куди. Він скоро вийшов з каюти на палубу. Ніч була звьвіздиста але без місяця. Єго охватили холод і тьма. На березї блимала ще золотисто червона купа вугля Фома надслухував — пригноблююча тишина розлилась у воздусї, лише вода журчала, розбиваючись о лапцухи якорів і нїгде не чути було звуку кроків. Хотїв закликати женщину, але не знав єї імени. Жадно вдихуючи широкою грудию сьвіжий воздух, він через кілька хвиль стояв на палубі і нараз ізза каюти, з передної части, парохода, донесло ся до него зітхненє, — зітхненє голосне і тяжке, подібне до хлипаня. Він здрогнув і осторожно пішов туди, догадуючись, що она там.

Она сидїла на краю покладу і склонивши голову на купу линов — плакала. Фома видїв, як дрожали єї білі обнажені рамена, чув тяжкі зітхненя і єму самому стало лячно на серци. Склонившись над нею, він несьміло спитав єї.

— Що з тобою?

Она кивнула головою і не відповіла єму.

— Чи я тебе обидив?

— Іди.... — сказала она.

— Добре.... але.... — заклопотаний і тривожно говорив Фома, дотикаючись рукою єї голови. — Ти не гнїваєш ся.... тиж сама....

— Я й не гнїваюсь! — голосним шепотом відповіла она. — За що мала би я гнївати ся на тебе? Ти анї обидчик, анї насильник... з тебе чиста душа! Ах, мій ти перелетний соколе! Сядь тут коло мене...

І взявши Фому за руку, она посадила его як дитинку собі на колїна, притиснула сильно голову его до своєї груди і притулившись до него, впилась горячими устами в его уста.

— Чого плачеш? — спитав Фома, гладячи одною рукою єї лице, а другою обнимаючи шию женщини.

— Над собою плачу... Чому ти мене відправив? — жалїбно спитала она.

і перекинув ся на стоячу побіч хату. Будинки ті, як і хата та шопа сусіда Івана Гулюка згоріли, а шкода необезпечена виносить 2.100 корон. Причина огню незвістна. — У Викотах під Самбором погоріло дня 3 с. м. 31 господарів. Шкода загальна виносить 29.313 корон. Займило ся в само полудне від хати Михайла Яремка.

— **Обікраджа церкви.** В Ісаях, повіта турчаньского, в ночи на 12 м. м. спостерегли нічні сторожі злодія, як ліз вікном до церкви. При помочи більше людий зловили злодія, але зле єго пильнували, бо він втік. Жандарм Федус пустав ся за ним і здогонив в третім селі і арештував. Злодій подав, що називає ся Іван Циган, родом з Козрина, повіта рогчицкого, в західній Галичині. Відданий до суду, злодій виломив крати у вікні, і в ночи з висоти 6 метрів скочив до ріки та щез без сліду. Двох жандармів пустилось за ним в погоню, і по 9 днях, замість того злодія, виследили в Бориславі Михайла Коршуляка, котрий разом з Яковом Маланяком і Іваном Мамчаком в цьвітни с. р. розбили церков у Вовчу, та украли Лейбі Бруднерови 80 К.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелізниць державних** у Львові оповіщує: Північно-німецкий рух товаровий з Галичиною і Буковиною. З днем 1 липня 1902, а о скілько має наступити підвисшене цін перевозових, з днем 1 серпня 1902 входить в житє додаток VII. до 3 зшитки II. части тарифи.

Північно-німецкий рух товаровий з Галичиною і Буковиною. З днем 1 липня 1902, а о скілько наступить підвисшене цін перевозових, з днем 1 серпня 1902 входить в житє додаток XII до 1 зшитка II части тарифи.

З невиясненої доси причини виховзнуло ся дня 9 с. м. на зворотници при вїзді до стациї Бобрівка два вози при поїзді товаровім ч. 985. З людий ніхто не зістав ушкоджений. Внаслідок сего випадку аж до упрятаня зворотниці, мусіли подорожні їдучі того дня поїздами ч. 912 і 913 в Бобрівці пересїдати, про що ті поїзди опізнили ся. Тепер перешкода вже усунена.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Будапешт 14 липня. Pester Lloyd остерігає перед перецінюванем послїдної конференциї мінїстрів в справі угоди. Переговори можуть ще стрічитись з дуже поважним персоналем.

Петергоф 14 липня. Італїяньский король прибув тут вчера о годині $4^1/_2$ по полудни. На двірци повитав єго цар і вел. князі в окруженю численної дружини.

Льондон 14 липня. Приймаючи вчера Кіченера король висказав єму в як найсердечнійших словах радість і вдячність за єго услуги і вручив єму відзнаки нового ордеру заслуги.

Льондон 14 липня. Доносять тут з Гаґи, що в голяндских кругах державних мають намір приступити до потрійного союза.

Льондон 14 липня. Президент кабінету льорд Сельсбері уступив, а на єго місце іменував король льорда Артура Бальфура, дотеперішного першого льорда скарбу.

— Встидно мені стало, — сказав Фома, опускаючи голову.

— Мій ти голубчику! Скажи всю правду... не подобалась я тобі? — спитала она, усьміхаючись, а на грудь Фоми падали безперивно єї великі, теплі сльози.

— Але що тобі єсть?! — майже перестрашений крикнув молодець і став їй горячо і пристрастно говорити о красоті єї, о тім, яка она любязна, як єму жаль єї і як встидно єму перед нею. А она слухала і все цілувала єго лице, шию, голову і обнажену грудь.

Він мовчав, — відтак заговорила она жалібно і тихо, як би говорила о якім покійнику:

— А я що иншого думала... Як ти сказав „іди!“, я встала і пішла... І гірко, гірко мені зробилось від того твого слова.... Бувало, думаю, голубили мене, леліяли без перестанку, без віддиху; за дружву усьмішку одну, бувало все, чого лиш бажала, зробили.... Згадала я се і заплакала!... Жаль мені стало моєї молодости.... таж то вже трийцять літ мені.... послїдні дни для женщини! Ох, Фома Іґнатїчу! — промовила она підвисшеним голосом і прискорюючи ритм своєї звучної бесїди, а звукам єї бесїди красно вторувало журчанє води. — Слухай мене.... бережи свою молодість! Нічого на сьвіті нема красшого над неї! Нічого нема дорожшого від неї! Молодостию так як золотом, все чого захочеш, то й осягнеш. Жий так, щоби на старість було чим молоді літа згадувати.... Ось я нагадала собе і хоч поплакала, а все таки розгорілось серце моє від одної згадки, як перед тим я жила... і знов відмолоділа я, як би живучої водиці напилась! Дитинко моя ти солодка! Погуляти хочу з тобою, коли лише тобі сподобалась, погуляю доки сил стане... ох! до попелу спалю ся, коли розгорілась!

І сильно притиснувши до себе молодця, она пристрастно стала цілувати єго уста.

— Уважай! — плачучо завив сторож на суднї і коротко урвавши „ай!“, почав бити молотком в зелїзну дошку.... Прошибаючі, різкі звуки немило переривали торжественну тишину ночи.

* * *

По кількох днях, коли набір виладовано і пароход готов був до від'їзду в Перм — Єфим, на велике своє огірчене, побачив, що до берега під'їхав віз, а на нїм чорноока Палагия з куфром і ріжними пакунками.

— Пішли матроза річи взяти.... — приказав єму Фома, киваючи головою на берег. Покивавши з докором головою, Єфим сердито виконав розказ, а відтак пониженим голосом спитав:

— Отже як, і она з нами?

— Она поїде зі мною.... — коротко сказав Фома.

— Природно.... що не зі всіми.... о, Господи!

— Чого зітхаєш?

— Так.... Фома Іґнатїчу! Пливемож до більшого міста...; чиж мало єсть там таких, їй подібних?

— Ти мовчи! — суворо сказав Фома.

— Буду вже мовчати.... тілько то не до ладу!

— Що?

— А наша легкодушність.... Судно у нас добре і чисте.... і нараз.... баба! Коби ще яка инша! А то не заслугує она навіть на назву женщини....

Фома грізно нахмурив ся і сказав капітанови, розказуючим тоном вимовляючи слова:

— Ти, Єфиме, і собі то затям, і всім тут скажи: Коли я учую про ню яке-небудь лихе слово.... поліном по голові!

— Якісь страхи! — недовіряючи сказав Єфим і з цікавостию споглядав в лице свого пана. Але сейчас відступив о один крок від Фоми в зад. А син Гната, неначе вовк, вишкірив зуби, зініці єму розширились і він заверещав:

— Сьмій ся лише! Я тобі посьмію ся!

(Дальше буде).

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1902 після середно-европ. год.

посп.	особ.	Зі Львова
відходять		
		День
	6·25	До Станиславова, Підвисокого. Потутор
	6·35	„ Лавочного, Мукача. Борислава
	6·30	„ Підволочиск. Одеси, Коломиї
	6·30	„ Підволочиск з Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·00	„ Сколього, Лавочного від $^1/_7$ до $^{15}/_9$
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск з гол. двірця
	10·35	„ Іцкан, Сопова, Бергомету
	10·20	„ Белзця, Рави, Любачева
	11·25	„ Янова від $^1/_7$ до $^{15}/_9$ в недїлї і сьвята
1·55		„ Підволочиск з гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від $^7/_5$ до $^{10}/_9$ в недїлї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від $^1/_7$ до $^{10}/_9$.
	3·15	„ Янова від $^1/_5$ до $^{15}/_9$.
	3·20	„ Зимноводи від $^{18}/_5$ до $^{10}/_9$
	3·26	„ Брухович „ „ „
	3·30	„ Ярослава
		Ніч
12·45	4·15	До Кракова. Відня, Бержави
2·51		„ Іцкан. Констанциї, Букарешту
	8·16	„ Брухович від $^7/_5$ до $^{10}/_9$.
	6·25	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґ
	6·20	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави з Орлова від $^{15}/_6$ до $^{15}/_9$.
	6·30	„ Янова від $^1/_5$ до $^{15}/_9$ в будні дни
	6·35	„ Лавочного Мукача Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя з гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	10·05	„ Янова від $^1/_5$ до $^{15}/_9$ в недїлї і сьвята
	10·30	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	11·—	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·23	„ „ Гримайлова з Підзамча

посп.	особ.	До Львова
приходять		
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·50	„ Брухович від $^7/_5$ до $^{10}/_9$.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·10	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	10·25	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	1·23	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
	4·40	„ Стрия, Самбора, Борислава
2·35		„ Підволочиск на гол. дворець
	5·10	„ „ „ Підзамче
	5·35	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·50	„ Кракова
5·40		„ Черніведів
	3·14	„ Брухович
		Ніч
	12·05	З Сколього, Калуша, Борислава
12·15		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	10.03	„ Янова від $^1/_5$ до $^{31}/_5$ і від $^{15}/_9$ до $^{30}/_9$ що дня, а від $^1/_6$ до $^{15}/_9$ в недїлю і сьвята
	7·04	„ Брухович від $^7/_5$ до $^{30}/_6$ і від $^{16}/_9$ до $^{10}/_9$.
	8·50	„ Брухович від $^1/_7$ до $^{15}/_9$ що день
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·40	„ Янова від $^1/_6$ до $^{15}/_9$.
	9·50	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Ковови, Підвисокого
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·38	„ „ на гол. дворець
	10·50	„ Лавочного. Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від **6-ої** години вечером до **5-ої** години **59** мінут рано. Час середно-европейский ріжнить ся від львівского о 36 мінут. В місті видають білети їзди: Звичайні білети агенция часописий Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7-ої рано до 8-ої вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красіцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ІНСЕРАТИ.

Промисл краєвий!
Лиш власний виріб!
Ґаранция змісту!
а крім того і походженя!

НАВОЗИ
штучні

поручає
під контролею стациї досьвід. в Дублянах зістаюча фабрика

I. гал. Товариства акц. для промислу хемічного

давнїйше
„Спілки командитової“
ЮЛІЯ ВАНҐА
у Львові
ул. Носцюшка ч. 10.

Цїнники на жадане висилаємо відворотно.
Цїни весняні лишають ся незмінені.

Цїнник зелїзних знарядів торговлї Александра Копача в Струтинї вижнїм почта Долина ad Стрий.

Коси із анґлійскої твердої стали, подвійного гарту, знаменнтї, з тонким полотном, дуже легкі, добре косять гірску траву. Кто замовить 5 кільограмів кіс, получить даром одну косу і один камінь до остреня. Родимцї! Косїть моїми косами, то найлучші в сьвітї; косячи ними, заощадите і труд і здоровля. Не дайтесь обдуряти жидам і їх аґентам: 50 жидівских кос не стоїть одної анґлійскої!

Довгота кос в центиметрах:
65 70 75 80 85 90 95 100
За одну штуку з каменем;
К. 2·10, 2·20, 2·30, 2·40, 2·60, 2·80, 3·00, 3 20
на пяти-кільеву посилку іде штук
16 15 14 13 13 13 12 12

Озубренні серпи із анґлійскеї стали, дуже добре жнуть збіже і легко перетинають, так, шо не чути їх в руках, Кто замовить 20 штук, получить 2 даром. Цїна за один серп 60 гел. — **Анґлійскі бритви** з тонким полотном із найлучшої стали. За 35 мінут можна обголити з 30 найтвердійших бород. Одна бритва по 3 і 4 корони Бельґійскі каменї до бритв по 1 кор. і по 3 кор **Мотики** (сапи) до барабоіь, кукурузи і всякої ярини, із найтвердійшої анґлійскої стали, не загинають ся навіть в найтвердійшій земли, штука 1 К. **Брусики до остреня кос** по 50 гел. — Маю також на складі **кишеневі дуже добрі годивники Роскопфи**, такі, яких употребляють на жел. дорогах і продаю їх по 20 кор. а ґваранцию даю на 10 лїт. — Продаю також **Рускій лен „із Парнави“**. Він виростає на 140 цм., удає ся на коядім ґрунтї по конюпинї, по конопелях і на житних стернях. Можна его мочити або стелити Дає прядиво біле як бавовна. Лїтра насїня коштує 40 гел. Менше від пять кільоґр. не висилає ся На 5 кільо іде 9 лїтрів.

На всяке замовлене треба прислати 2 К задатку, бо инаше не вишле ся. Найлучше посилати грощі переказами і на них замовляти, щоби не тратити грошей на письма і карти. Адрес **Александер Копач в Струтинї вижнїм, почта Долина коло Стрия в Галичинї.**

Дуже величавий
образ комнатний
представляючий
„ПРИЧАСТЄ“
мальований артистом Єзерским в природних красках.
Величина образа 55×65 цтм.
Цїна образа **6 корон** разом з почтовою пересилкою.
Набути можна у
Антона Хойнацкого
Львів, ул. Руска ч. 3.

Інсерати

(„оповіщеня приватні“) до „Ґазети Львівскої“, „Народної Часописи“ і всїх иньших часописий принимає виключно лиш ново отворена „Аґенция дневників і оголошень“ в пасажу Гавсмана ч. 9. Аґенция ся принимає також пренумерату на всї дневники краєві і заграничні.

„НЕКТАР“
Головний склад у Відни, VI., Webgasse 26.

Товариство для торговлї і складів чаю
Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставцї Австро-Угорщини. Доставцї Двора царско-росийского
Надворні доставцї кор. Вел. королів: Грециї, Шведциї і Норвеґії, Бельгії і Румунії.

Золотая медаль в р. 1892. Grand prix в р. 1900, найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи, | Grand prix найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р. | Золотий медаль найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Цїнник.

Цїни в коронах за одну коробку росийскої ваги (1 фунт. рос. — 410 грам.)

Вага пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	3/4	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
1/1	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
1/2	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
1/4	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
1/8	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупнї за 20 корон, транспорт і опаковане безплатно.

ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня *Леонарда да Вінчі* рит. на міди величини 44×80 цм. . . 12 зр.
Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм. . . . . 4 зр.
Непорочне початиє *Мурілля* величини 42×32 цм. . . . . 4 зр.
Христос при кирници з Самаританкою *Карачч'ого* величини 37½×63 цм. . 4 зр.
Ecce Homo *Ґвіда Рені* вел. 49×39 цм. 5 зр.
Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм. . . . . 4 зр.

Всї ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лише за послїплатою вже офранковані. Замовляти у **М. Кучабіньского** Львів, ул. Чарнецкого.

СТЕЛЛЯ

найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає **Соболевский** годинникар у Львові, площа Марийска (готель французкий).

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).